

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 121/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Момчиловић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2427/25 од 17.10.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2427/25 од 17.10.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2427/25 од 17.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2427/25 од 17.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 140/25 од 18.08.2025. године којом је обавезана тужена да тужиљи на име потраживања према Здравственом центру „Врање“ по пресуди Основног суда у Врању П1 1071/16 од 23.10.2017. године и закључку јавног извршитеља ИИ 215/18 од 05.02.2018. године исплати новчане износе наведене у првом ставу изреке првостепене пресуде са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате, као и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.014,00 динара са законском затезном каматом на износ од 55.000,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет овог спора је захтев тужиле за наплату новчаног потраживања, утврђеног правноснажном и извршном судском пресудом, од тужене као оснивача Здравственог центра „Врање“ и солидарно одговорног за њене обавезе у смислу члана 14. Закона о стечају.

Ревизијски суд се у истим чињенично-правним споровима већ изјаснио о свим правним питањима које тужена износи у својој ревизији.

Тужена је солидарно одговорна за обавезе здравствене установе у смислу члана 14. став 3. Закона о стечају у вези члана 414. став 1. Закона о облигационим односима, јер се према тој установи не може покренути и водити стечајни поступак из разлога прописаних чланом 11. став 2. тачка 1. у вези става 3. Закона о стечају. За постојање солидарне одговорности тужене није неопходна претходна обустава извршног поступка покренутог против Здравственог центра из Враћа, из разлога предвиђеног чланом 129. став 1. тачка 6. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер у том случају тужена не би одговарала као солидарни, већ као супсидијерни дужник. Тужилино потраживање застарева и према туженој у року из члана 379. став 1. Закона о облигационим односима.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу не прелази вредност која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 6. и чана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић